

■ اشتراک دانش و فرهنگ سازمانی
در میان اعضای هیأت علمی رشته پزشکی
لیلانعمرتی‌اناکری |فاطمه نوشین‌فرد

چکیده

هدف: بررسی رابطه فرهنگ سازمانی و اشتراک دانش درون و بروند سازمانی در میان اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی‌رشته‌پزشکی.

روش/رویکرد پژوهش: داده‌های این پیمایش را ۴۲۳ نفر عضو هیأت علمی دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی علوم پزشکی کشور با پرکردن پرسشنامه تأمین کرده‌اند. تجزیه و تحلیل داده‌های با استفاده از نرم‌افزار SPSS15 و Amos Graphics آزمون ضریب همبستگی پیرسون انجام شده است.

یافته‌ها: حدود ۱۳ درصد از پاسخگویان فرهنگ سازمانی اشتراک دانش را مناسب و ۴۸ درصد تاحدودی مناسب ارزیابی کردند.

نتیجه‌گیری: فرهنگ سازمانی با اشتراک دانش درون و بروند سازمانی رابطه معنادار قطعی دارد.

کلیدواژه‌ها

مدیریت دانش، اشتراک دانش، فرهنگ سازمانی،
دانشگاه‌های علوم پزشکی، اعضای هیأت علمی

اشتراك دانش و فرهنگ سازمانی در میان اعضای هیأت علمی رشته پزشکی

لیلانعمرتی‌انارکی^۱ | فاطمه‌نوشین‌فرد^۲

دريافت: ۱۳۹۲/۰۴/۲۳ پذيرش: ۱۳۹۲/۱۱/۱۵

مقدمه

با افزایش سطوح رقابت در محیط‌های کار، هزینه‌های بالای منابع انسانی، بی‌ثباتی و ناپایداری نیروهای کار، و کاهش دانشکاران کیفی، سازمان‌ها متقاعد شده‌اند که از دانش و تخصصی که به سرمایه فکری معروف بوده و در اذهان نیروی انسانی نهفته است استفاده مؤثرتری به عمل آورند (علوی و لیدنر، ۲۰۰۱). دانش در عصر فناوری اطلاعات، یکی از منابع اصلی دستیابی به مزیت رقابتی در فضایی پویا به‌شمار می‌آید (برنت و ویتال، ۲۰۰۷؛ ونگ و نو، ۲۰۱۰). براین اساس، سازمان‌ها برای دستیابی به بهره‌وری نیروی انسانی، توانمندسازی کارکنان، کاهش زمان تصمیم‌گیری، اثربخشی سازمان، رضایت شغلی کارکنان، کاهش هزینه‌ها، و افزایش خلاقیت و نوآوری لازم است دانش موجود را مدیریت کنند و آن را در سازمان‌ها نهادن سازنده (الویس و هارتمن، ۲۰۰۸). از نظر ایساک و بوئرسما^۳ (۲۰۰۵) دانش نتیجه تعاملات در باطن افراد و یکی از دارایی‌های راهبردی سازمان و از منابع اصلی هر نوع کسب و کاری است.

اشتراك دانش از مهم‌ترین عوامل و پایه بسیاری از راهبردهای مدیریت دانش (افتخاری، ۱۳۸۷) و ابزاری بنیادین در راستای به کارگیری دانش، ایجاد نوآوری، و دستیابی به مزیت رقابتی است. بنابر اعتقاد جونز^۴ (۲۰۰۷) بدون اشتراك دانش، دانش فردی به دانش سازمانی تبدیل نخواهد شد. این فرایند برای سازمان‌ها به‌ویژه سازمان‌های دانش‌بنیان امری حیاتی است، زیرا آنها را برای توسعه مهارت‌ها و شایستگی‌ها، ارزش‌ها، و تداوم مزیت‌های رقابتی تواناند سازد (ونگ و نو، ۲۰۱۰).

۱. استادیار گروه کتابداری و اطلاع‌رسانی پژوهشگر،
دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پژوهشگر،

دانشگاه علوم پزشکی ایران (نویسنده مسئول)
nematiaranarki.l@iums.ac.ir

۲. استادیار گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی،
دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران
nooshinfar2000@yahoo.com

3. Alavi & Leidner

4. Brent & Vital

5. Wang & Noe

6. Alwis & Hartmann

7. Isak & Boersma

8. Jones

پژوهش‌های انجام شده در زمینه اشتراك دانش حاکی از پیچیدگی و ابعاد چندوجهی مؤثر بر این پدیده سازمانی است. اشتراك دانش شامل کسب، سازماندهی، استفاده، و انتقال دانش سازمانی است که منجر به افزایش کارایی کارکنان می‌شود (اچسیو - فن^۱، ۲۰۰۷). برخی دیگر آن را دارای سطوح فردی، گروهی، و برونو سازمانی می‌دانند، به طوری که در سطح فردی، فعالیتی داوطلبانه برای درک و ایجاد تجربه‌های جدید صورت می‌گیرد (جانسن ون وورن^۲، ۲۰۱۱)؛ و در سطح گروهی می‌تواند در محدوده سازمان‌ها و میان گروه‌ها اتفاق افتد و در سطح برونو سازمانی، بسیاری از نظریه‌های اشتراك دانش در ارتباط با انتقال دانش با استفاده از فناوری بیان شده است (تانگ^۳، ۲۰۰۸).

سازمان‌ها مجموعه‌هایی متشکل از منابع انسانی، عوامل مادی و مالی هستند که به طور هماهنگ در بسترهای مشخص و پرای نیل به اهداف سازمان فعالیت می‌کنند. از میان این منابع، نیروی انسانی کلید موقیت هر سازمان است و فرهنگ تکنیک افراد می‌تواند در شکل دهنده فرهنگ سازمانی نقش مهمی ایفا کند (متینزاد، ۱۳۸۲). این فرهنگ را سازمان در ارتباط با محیط خارج و داخل خود کسب می‌کند. هر سازمانی فرهنگ منحصر به‌خود دارد که در طول زمان توسعه می‌یابد و هویت سازمان را در دو بعد مرئی و نامرئی انعکاس می‌دهد (مک درموت و اودل^۴، ۲۰۰۱). برخی پژوهشگران بیشتر موقیت‌های مدیریت دانش را وابسته به فرهنگ سازمانی می‌دانند (علوی و لیدنر، ۲۰۰۱). تعامل نهادینه نظام پژوهشی و دانشگاهی که به سرعت در حال تغییر است، می‌تواند زمینه را برای تربیت نیروی انسانی لازم و استفاده از دستاوردهای علمی و پژوهشی یکدیگر فراهم آورد. بدینهی است این امر در گرو ایجاد شبکه‌های بین سازمانی و تقویت فرهنگ به اشتراك گذاری دانش است.

شناخت عوامل مؤثر بر اشتراك دانش نخستین گام در درک چگونگی مدیریت این فرایند است. آنچه در این میان، سازمان‌های دانش بینان را متمایز می‌سازد توجه به استفاده از دانش ضمنی و تجربیات انسانی است. اما با توجه به گسترش پیچیدگی دانش در رشته‌های مختلف آموزشی آیا مدیریت این سازمان‌ها می‌تواند از روش‌هایی استفاده کند که اشتراك دانش در آنها را افزایش دهد؟ عاملی که در برخی مطالعات سازمانی نادیده گرفته می‌شود، پیاده‌سازی مدیریت دانش بدون توجه به زیرساخت‌های دانشی موجود، فرهنگ‌ها، و خردمندی‌های حاکم در سازمان‌هاست. از میان عوامل سازمانی، فرهنگ سازمانی دارای بیشترین اهمیت در متون مختلف بوده است (پریخ، ۱۳۸۵؛ خاتمیان‌فر، ۱۳۸۶؛ سورایی، ۱۳۸۸؛ پهلوانی، پیرایش، علیپور، و باشکوه، ۱۳۸۹؛ عباس‌نژاد، ۱۳۹۰؛ یانگ و چن^۵، ۲۰۰۷؛ کیم و جو^۶، ۲۰۰۸؛ سوپیاه و سینق سندهو^۷، ۲۰۱۱؛ بابالحاجی و جعفرزاده کرمانی^۸، ۲۰۱۱؛ فولوود، رولی، و دلبریج^۹، ۲۰۱۳).

1. Hsia-Fen
2. Jansen Van Vuuren
3. Tang
4. McDermott & O'Dell
5. Yang & Chen
6. Kim & Ju
7. Suppiah & Singh Sandhu
8. Babalhavaeji & Jafarzadeh Kermani
9. Fullwood, Rowley & Delbridge

امروزه بسیاری از پژوهشگران و صاحب‌نظران از فرهنگ به عنوان عاملی اثرگذار در پیاده‌سازی مدیریت دانش یاد می‌کنند و در زمینه اشتراک دانش و نقش و تأثیر فرهنگ سازمانی پژوهش‌های متعددی انجام پذیرفته است. به طور مثال، پریرخ (۱۳۸۵) در بررسی نقش و کارکرد فرهنگ سازمانی و عامل رهبری در توسعه اشتراک دانش از دیدگاه کتابداران مرجع کتابخانه‌های دانشگاهی عضو گروه بحث الکترونیکی RUSA نشان داد بیشتر کتابداران به اشتراک دانش برای رشد فردی و سازمانی اعتقاد دارند و در کسب دانش با یکدیگر در تعامل هستند؛ اما این شناخت به صورت مطلوب در مدیریت کتابخانه مشاهده نمی‌شود. الوازی، زارع‌متین، و پاشازاده (۱۳۸۸) با طراحی و تبیین مدل تولید و اشتراک دانش در دانشگاه با تأکید بر دو جنبه فرهنگ سازمانی و فرهنگ اجتماعی دریافتند که مهم‌ترین عوامل ساختار سازمانی با درجه رسمیت پایین، فرهنگ سازمانی مطلوب، سرمایه اجتماعی مؤثر، وجود قابلیت‌های فناوری اطلاعات است.

علیزاده (۱۳۸۸) در بررسی نگرش ۹۳ عضو هیأت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران درباره اشتراک دانش در مؤسسات آموزش عالی با توجه به عوامل سازمانی (فرهنگ و ساختار سازمان و استفاده از فناوری اطلاعات) و عوامل فردی (اعتماد اجتماعی، روابط اجتماعی، و کارگروهی) نشان داد، بیشتر اعضای هیأت علمی نگرش کاملاً مثبتی به اشتراک و تبادل دانش با سایر همکاران دارند. همچنین، رابطه معناداری میان شش عامل فرهنگ، ساختار، فناوری اطلاعات، اعتماد اجتماعی، روابط اجتماعی فردی، و کارگروهی و اشتراک دانش وجود دارد. شامی‌زنجانی (۱۳۸۸) با بهره‌گیری از روش آمیخته اکتشافی در طراحی الگویی بر اساس چهار عنصر رهبری و راهبرد، فرهنگ، ساختار، و فناوری اطلاعات نتیجه گرفت که عامل رهبری و راهبرد و سپس اعتماد به مدیریت و تمرکز بالا مهم‌ترین ضعف‌های زیرساختی اشتراک دانش در طرح جامع مالیاتی کشور هستند. همچنین پژوهش باواخانی (۱۳۸۸) نشان داد که مدیریت دانش در کتابخانه‌های سازمان انرژی اتمی ایران در زمینه فرهنگ سازمانی بسیار ضعیف است.

علی‌ئی (۱۳۸۹) در "ارائه مدلی برای تسهیم دانش بر اساس فرایند سلسه‌مراحلی (AHP)" نتیجه گرفت عامل فرهنگی در اولویت نخست عوامل سازمانی است و بیشترین وزن را در اشتراک دانش دارد. پهلوانی و همکاران (۱۳۸۹) با اولویت‌بندی عوامل فرهنگی مؤثر در به اشتراک‌گذاری دانش در مراکز تحقیق و توسعه پتروشیمی نشان دادند که رابطه ۴ عامل اعتماد میان همکاران، سطح تعاملات کارکنان، وجود سیستم‌ها و فناوری‌های اطلاعاتی، و جنبه‌هایی از ساختار سازمان (سهولت جریان اطلاعات، تصمیم‌گیری مشارکتی، تلاش‌های تیمی و مانند آن) و به اشتراک‌گذاری دانش معنادار است. علیپور درویشی (۱۳۹۱) نیز در پژوهشی

ميدانی با هدف تعیین عوامل مؤثر بر اشتراك دانش با توجه ویژه به فرهنگ سازمانی نشان داد اشتراك دانش ميان گروهی و درون گروهی در گروههای آموزشی وضعیت مطلوبی ندارد؛ فرهنگ سازمانی از نظر بوروکراسی بالا، نوآوری پایین، و حمایتی متوسط بوده است.

نتایج پژوهش لین^۱ (۲۰۰۸) بر روی اشتراك دانش بیانگر آن بود که اعتماد و تعهد میان واحدهای سازمان نقش مهمی در تسهیل اشتراك دانش دارد؛ هر چه رسمیت ساختار سازمانی کمتر باشد، اشتراك دانش میان بخش‌های مختلف سازمان بیشتر است؛ کارکنان قراردادی و یا پاره وقت به‌سبب عدم تعلق و تعهد به سازمان به اشتراك گذاری دانش کمتری می‌پردازند. رو و جین^۲ (۲۰۰۸) نیز نشان دادند، میان اعتماد و رفتار اشتراك دانش و نیز میان فرهنگ با اشتراك دانش، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. چنگ، هو، و لو^۳ (۲۰۰۹) بر عوامل سازمانی (نظام پاداش‌دهی، سیستم مدیریت، و فرهنگ سازمانی) به عنوان عوامل تأثیرگذار بر رفتار اشتراك دانش تأکید کردند و نشان دادند نظام پاداش‌دهی و انتظارات شخصی دو عامل مهم و مرتبط با اشتراك دانش به‌شمار می‌آیند. پژوهش هوف و هویسمن^۴ (۲۰۰۹) بیانگر تأیید تأثیر منفی فرهنگ بوروکراتیک و تأثیر مثبت فرهنگ نوآوری و حمایتی در سطح گروهی و بین گروهی بود.

جیاچنگ، لو، کالابرنس، و فرانسیسکو^۵ (۲۰۱۰) در پژوهش خود نخست، چهار فرایند مفهومی را بربایه تعهدات فردی به اشتراك دانش بررسی کردند و دریافتند که چگونه انگیزه ذاتی فرد از هنجارهای اجتماعی و بیرونی و یا انگیزه بیرونی فرد از پاداش و مجازات‌ها مشتق شده است؛ سپس چارچوبی فرهنگی به‌منظور یکپارچه‌سازی نظریه اختلافات میان فرهنگی در این فرایندها شکل گرفت، و از طریق نظرسنجی در چین و ایالات متحده این نظریه‌ها تأیید شد. همچنین نتایج نشان داد پاداش تأثیر مستقیم کمی بر خواسته نهایی دارد، اما ممکن است به‌شکل غیرمستقیم از طریق درک و شناسایی بر نگرش افراد تأثیرگذار باشد. یانگ^۶ (۲۰۱۰) مشخص کرد که دسترسی به فناوری، تعهد سازمانی، نقش رهبری، حمایت، کارایی، و سطوح سازمانی مانند فرهنگ بر نگرش افراد به اشتراك دانش تأثیر می‌گذارد و نگرش افراد نه تنها تحت تأثیر عوامل فردی است، بلکه از عوامل سازمانی و فنی نیز تأثیر می‌پذیرد.

در پژوهش دیگری، دارماسیری و کودیس واران^۷ (۲۰۱۱) نشان دادند که فرهنگ و فناوری اطلاعات تأثیر مثبتی بر فعالیت‌های اشتراك دانش درون سازمانی دارد، درحالی که ساختار سازمانی تأثیر بر جسته‌ای ندارد. نتایج پژوهش ابیلی، تانی، مختاریان، و رسیدی^۸ (۲۰۱۱) نیز نشان داد میان ساختار و فرهنگ سازمانی با اشتراك دانش همبستگی معنادار وجود ندارد. بر اساس پژوهش زاهد‌الاسلام، ماهین احمد، حسن، و آدین احمد^۹ (۲۰۱۱) افزایش تعاملات میان کارکنان یکی از راههای تحقیم اعتماد و تعهد و در نتیجه تقویت

1. Lin

2. Ru & Jin

3. Cheng, Ho, & Lau

4. Hooff & Husman

5. Jiacheng, Lu, Calabrese, & Francesco

6. Dharmasari & Kodeeswaran

7. Abili, Thani, Mokhtarian, & Rashidi

8. Zahidul Islam, Maheen Ahmad,

Hasan, & Uddin Ahmed

فرهنگ بهاشتراك‌گذاري دانش است. نتایج پژوهش بورگس^۱ (۲۰۱۳) بیانگر آن بود که سیستم تشویقی سازمان با اعطای جوایز به عملکرد گروه‌ها، سبب تقویت فرهنگ بهاشتراك‌گذاري دانش میان پژوهشگران خواهد شد. همچنین نتایج پژوهش سانچز، سانچز، کولادورویز، و سبرین تاراسول^۲ (۲۰۱۳) نیز تشویقِ خلق، نوآوری، و ابتکار عمل را در سازمان تأیید کردند. نگاهی به پژوهش‌های معرفی شده مبین آن است که به موضوع اشتراك‌دانش در سازمان‌های دانش محوری مانند دانشگاه‌ها کمتر پرداخته شده است. حال آنکه کسب، حفظ، بازتولید، انتقال، و توسعه دانش تخصصی موجود در دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی نیازمند بستری مناسب برای اشتراك‌دانش است، زیرا دانش در ذهن انسان خلق می‌شود و فقط فرهنگ سازمانی درست می‌تواند انسان‌ها را متقادع کند که آن را بهروش‌های گوناگون بهاشتراك‌پذارند. در سازمان‌هایی که کارکنان به خلاقیت و نوآوری تشویق شوند، کسب دانش کارکنان برای آنان قابل قبول و خوشایند خواهد بود؛ در این صورت است که شبکه‌های تعاملی برای بهاشتراك‌گذاري دانش بهصورت خودجوش ایجاد می‌شود (چن و هوانگ^۳، ۲۰۰۷). به همین دلیل، پژوهش حاضر تلاش کرده است چگونگی وضعیت فرهنگ سازمانی در دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی رشته‌پژوهشی در بهاشتراك‌گذاري دانش درون و برون‌سازمانی و نیز وجود رابطه معنادار میان فرهنگ سازمانی و اشتراك‌دانش درون و برون‌سازمانی اعضای هیأت علمی رشته‌پژوهشی را مشخص سازد.

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر آمیخته (کمی و کیفی) است، به این شیوه که ابتدا با مطالعه متون معتبر علمی و مطالعات سندي، مؤلفه‌ها و گویه‌ها با تلفیقی استخراج و با تکنیک دلفی زمینه لازم برای ساخت و اعتباریابی این گویه‌ها از دید متخصصان فراهم شد. سپس با استفاده از روش پیمایشی داده‌های کمی گردآوری و تحلیل گردید. جامعه آماری پژوهش شامل ۳۴۳۰ نفر عضو هیأت علمی شاغل در مراکز پژوهشی علوم پژوهشی کشور و ۱۲۴۲۸ نفر عضو هیأت علمی تمام وقت در دانشکده‌های پژوهشی دانشگاه‌های علوم پژوهشی دولتی کشور در دو زمینه علوم پایه و بالینی تحت ناظارت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی بودند. با نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای با تخصیص متناسب، ۴۲۳ نفر بهدست آمد. برای دستیابی به کفایت حجم نمونه از آزمون بارتلت و KMO استفاده شد.

برای تأیید روایی پرسشنامه و تأیید مؤلفه‌ها و گویه‌های آن از تکنیک دلفی از طریق کسب نظر متخصصان و خبرگان استفاده شد. برای سنجش میزان همسازی درونی سوالات پرسشنامه، از معیار ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که میزان رابطه بین اشتراك‌دانش

1. Borges

2. Sanchez, Sanchez, Collado-Ruiz, & Cebrian-Tarrason

3. Chen & Huang

و فرهنگ سازمانی (با ۱۳ گویه) دارای همبستگی معناداری بود. با توجه به اينکه ضريب آلفای كرونباخ برای تكتك مؤلفه‌های پرسشنامه بزرگتر از مقدار ۰/۹ است، پايابي ابزار نيز مورد تأييد قرار گرفت (جدول ۱). پيش از انتخاب نوع آزمون‌ها برای اطمینان از نرمال بودن داده‌ها و تشخيص نوع آزمون‌ها از آزمون کولموگروف- اسميرنف استفاده شد. با توجه به سطح معناداری بزرگتر مساوی ۵ درصد در تمام متغيرها، با ۹۵ درصد اطمینان، می‌توان برای همه متغيرهای دارای توزيع نرمال از آزمون‌های پارامetric استفاده کرد. بعد از گرداوري پرسشنامه‌ها، سؤالات کدگذاري و داده‌ها وارد نرمافزار Amos Graphics شد. برای تحليل داده‌ها، از روش مدل‌های عاملی تأييدي و تحليل معادلات ساختاري استفاده شد. علاوه بر اين، بهمنظور تحليل و آزمون فرضيه‌های پژوهش از نرمافزار آماري SPSS15 استفاده گردید.

يافته‌ها

جدول ۱، برای تعين وضعیت فرهنگ سازمانی در دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی رشته پزشکی در بهاشتراك گذاري دانش درون و بروون سازمانی تدوين شده است.^۱ برپايه اظهار نظر اعضای هیأت علمی: سازمان انگيري لازم (از جمله تشویق، ارتقا، و یا ترفع) را برای بهاشتراك گذاري دانش آنان فراهم می‌کند (حدود ۲۹ درصد)؛ بهطور مساوی (حدود ۱۹ درصد)، کارکنان برای خلق، نوآوري، و ابتکار عمل تشویق می‌شوند و نيز در سازمان، محيط کاري امن و مناسبی برای آنان فراهم است. استادان ممتاز از طريق ارزياي عملکرد آموزشی و پژوهشی، شناسایي و تشویق می‌شوند (حدود ۲۱ درصد). در سازمان برای بروز افكار نو و ارائه پیشنهادهای جديد به استادان فرصت داده می‌شود (حدود ۳۰ درصد). خطاهما و شکستهای گذشته به عنوان فرصتی برای يادگيري و كسب تجربه تلقى می‌شوند (حدود ۱۵ درصد). بهطور مساوی (حدود ۲۴ درصد)، در سازمان، فضای اعتماد و استواری در برابر مشكلات و نيز فضای يادگيري و دانش افزایي وجود دارد. سازمان تقریباً بهطور مساوی (حدود ۳۵ درصد)، به حفظ همکاری و مشاركت با استادان سایر سازمان‌ها مشتاق است و فعالیت‌های مشترك علمی و تعامل با استادان خارج از سازمان را ارزشمند می‌داند. سازمان با دانش آموختگان دانشگاه‌ها ارتباط هدفمند و مستمر علمی دارد (حدود ۱۰ درصد). اتفاقاها و پیشنهادها را قبول می‌کند (حدود ۷ درصد). در كل، می‌توان چنین بيان نمود که از ميان موارد بيان شده، تشویق به خلق و نوآوري، فرصت‌دهی برای بروز افكار نو، وجود محيط کاري امن و در نهايت، جو اعتماد و همکاري بيشترین حد متوسط را به خود اختصاص داده بودند و در كل، حدود ۱۳ درصد استادان وضعیت فرهنگ سازمانی را در بهاشتراك گذاري دانش، مناسب و ۴۸ درصد تا حدودی مناسب ارزيايی کردن.

۱. توضیحات مربوط به این جدول بر اساس تلفیق دو طیف بسیار زیاد و زیاد ارائه شده است.

جدول ۱. توزیع فراوانی وضعیت فرهنگ سازمانی در به اشتراک گذاری دانش با سایر اعضای هیأت علمی

مجموع		بسیار زیاد		زیاد		تاجدودی		کم		بسیار کم		گویه ها
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱۰۰	۴۲۵	۶/۱	۲۶	۲۲/۶	۹۶	۲۸/۸	۱۲۲	۳۳/۶	۱۴۳	۸/۹	۳۸	ایجاد انگیزه (از جمله با تشویق و ایجاد فرصت ارتقا و یا ترفع کارکنان)
۱۰۰	۴۲۵	۱/۹	۸	۱۶/۷	۷۱	۴۱/۹	۱۷۸	۳۵/۵	۱۵۱	۴	۱۷	تشویق به خلق «نواوری و ابتكار عمل
۱۰۰	۴۲۵	۳/۳	۱۴	۱۷/۴	۷۴	۴۳/۲	۱۴۱	۳۶	۱۵۳	۱۰/۱	۴۳	شناسایی و تشویق استادان ممتاز از طریق ارزیابی عملکرد آموزشی و پژوهشی
۱۰۰	۴۲۵	۳/۳	۱۴	۱۵/۰	۶۶	۳۷/۷	۱۶۰	۳۶	۱۵۳	۷/۵	۳۲	ایجاد فضای امن و مناسب سازمان محیط کاری امن و مناسب را فراهم می‌نماید.
۱۰۰	۴۲۵	۳/۸	۱۶	۲۵/۹	۱۱۰	۳۹/۳	۱۶۷	۲۵/۶	۱۰۹	۵/۴	۲۳	ایجاد فرصت برای بروز افکار نو و ارائه پیشنهادهای جدید
۱۰۰	۴۲۵	۴/۵	۱۹	۱۰/۸	۴۶	۳۲/۷	۱۳۹	۳۸/۶	۱۶۶	۱۳/۴	۵۷	ایجاد فضای کسب تجربه از خطاهای شکسته های گذشته
۱۰۰	۴۲۵	۳/۸	۱۶	۲۰	۸۵	۳۶	۱۵۳	۳۲/۵	۱۳۸	۷/۷	۳۳	ایجاد فضای اعتماد و استواری در برابر مشکلات
۱۰۰	۴۲۵	۶/۸	۲۹	۲۷/۵	۱۱۷	۳۴/۷	۱۴۸	۲۶/۶	۱۱۳	۴/۲	۱۸	ارزشگذاری بر فعالیت های مشترک علمی و تعامل با استادان خارج از سازمان
۱۰۰	۴۲۵	۱/۲	۵	۶/۱	۲۶	۳۵/۷	۱۰۲	۴۵/۹	۱۹۵	۱۱/۱	۴۷	پذیرش بدون تعصب انتقادها و پیشنهالها
۱۰۰	۴۲۵	۲/۱	۹	۲۲/۱	۹۴	۳۲/۹	۱۴۰	۳۶/۵	۱۵۵	۶/۴	۲۷	ایجاد فضای یادگیری، دانش افزایی و اشتراک دانش با استادان داخل و خارج از سازمان
۱۰۰	۴۲۵	۲/۴	۱۰	۱۲/۹	۵۵	۳۴/۶	۱۴۷	۳۸/۶	۱۶۴	۱۱/۵	۴۹	الزم استادان به ارائه مستند تجربه های حاصل در طول اجرای پروژه در قالبی خاص
۱۰۰	۴۲۵	۲/۸	۱۲	۷/۵	۳۲	۲۶/۹	۱۱۴	۳۸/۸	۱۶۵	۲۴	۱۰۲	ارتباط هدفمند و مستمر سازمان مابا فارغ التحصیلان دانشگاه ها
۱۰۰	۴۲۵	۵/۲	۲۲	۲۹/۴	۱۲۵	۳۵/۵	۱۵۱	۲۷/۵	۱۱۷	۲/۴	۱۰	اشتیاق سازمان ها برای همکاری و مشارکت با استادان سایر سازمان ها
۱۰۰	۴۲۵	۰	۰	۱۳/۲	۵۶	۴۸	۲۰۴	۳۸/۱	۱۶۲	۰/۷	۳	وضعیت فرهنگ سازمانی در به اشتراک گذاری دانش

برای آزمون این فرض که رابطه معناداری میان فرهنگ سازمانی و اشتراك دانش درونسازمانی اعضاي هیأت علمی وجود دارد از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. چون سطح معناداری آزمون ضریب همبستگی پیرسون برای هر زوج متغیر از سطح آزمون $a=0.05$ و (حتی $a=0.01$) کوچکتر است، با 99 درصد اطمینان می توان گفت که فرهنگ سازمانی با اشتراك دانش درونسازمانی رابطه معناداری دارد. در راستای پیشفرض دوم، یعنی وجود رابطه معنادار میان فرهنگ سازمانی و اشتراك دانش برونسازمانی اعضاي هیأت علمی، ابتدا با استفاده از تحلیل عاملی، فرهنگ سازمانی با مجموع 13 متغیر محاسبه شد. استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون مشخص کرد که سطح معناداری برای هر زوج متغیر از سطح آزمون $a=0.05$ و (حتی $a=0.01$) کوچکتر است، بنابراین با 99 درصد اطمینان می توان گفت که فرهنگ سازمانی با اشتراك دانش برونسازمانی اعضاي هیأت علمی رشته پژوهشی رابطه معناداری دارد.

نتیجه‌گیری

اشتراك دانش در سازمان با عوامل گوناگونی ارتباط دارد. از میان این عوامل، فرهنگ سازمانی مورد توجه این پژوهش قرار گرفت. نقش کلیدی فرهنگ در ایجاد بستر و زمینه‌ای برای اشتراك دانش، در پژوهش‌های بسیار مطرح شده است (از جمله، علوی، کیورث، ولیدنر،^۱ ۲۰۰۶؛ چنگ و لی،^۲ ۲۰۰۷؛ هوانگ و کیم،^۳ ۲۰۰۷). نتایج پژوهش در بررسی وضعیت فرهنگ سازمانی در بهاشتراك گذاری دانش نشان داد، حدود 29 درصد استادان اظهار داشتند سازمان انگیزه لازم را برای بهاشتراك گذاری دانش و تجربه اعضاي هیأت علمی فراهم کرده است؛ واقع‌بینانه نیست اگر فکر کنیم کارکنان بدون توجه به آنچه در قبال اشتراك دانش خود دریافت خواهند کرد به این امر مبادرت می‌ورزند، بنابراین بهتر است نظام تشویقی سازمان، پاداش‌ها را برای عملکرد گروهی در نظر بگیرد نه کارهای فردی. نتایج پژوهش بورگسن^۴ (۲۰۱۲) نیز با این نتیجه یکسان است و یا همانند پژوهش سانچز^۵ و همکاران (۲۰۱۳) حدود 19 درصد اعضاي هیأت علمی وجود تشویق خلق، نوآوری، و ابتکار عمل را در سازمان تأیید کردند. بهطور کلی، فرهنگ سازمان باید به‌گونه‌ای باشد که خلاقیت و نوآوری را در سازمان تقویت نماید، زیرا اشتراك دانش در واقع پلی میان مدیریت دانش و خلاقیت است که سبب برتری رقابتی سازمان‌ها در دنیای امروز می‌شود.

1. Alavi, Kayworth, & Leidner
 2. Chang & Lee
 3. Hwang & Kim
 4. Borges
 5. Sanchez
- حدود 21 درصد تأیید کردند که استادان ممتاز از طریق ارزیابی عملکرد آموزشی و پژوهشی، شناسایی و تشویق می‌شوند. در واقع، یکی از روش‌های تقویت فرهنگ اشتراك دانش، ارزیابی عملکرد سالانه افراد و معرفی و تشویق آنها در جشنواره‌ها، جلسات داخلی،

درج اخبار در سایت سازمان و مانند آن برای ایجاد انگیزه در سایر اعضای سازمان است. ایجاد فرصت برای بروز افکار نو و ارائه پیشنهادهای جدید از دیدگاه حدود ۳۰ درصد از اعضای هیأت علمی، نشان‌دهنده امر مهم ایجاد نظام پیشنهادها در سازمان‌هاست. در نظر گرفتن امتیاز برای افراد پیشنهاد دهنده سبب تشویق سایر کارکنان خواهد شد.

کسب تجربه از خطاهای و شکست‌ها در سازمان براساس اذعان حدود ۱۵ درصد از اعضای هیأت علمی، از مواردی است که در سازمان‌های آموزشی و پژوهشی در حوزه پژوهشی که بخشی از فعالیت‌های آنها در آزمایشگاه‌ها و مراکز پژوهشی و با آزمون و خطا می‌گذرد، باید مورد توجه قرار گیرد. شرح خطاهای و چگونگی رفع آنها، به همراه شرح موققیت‌ها، در مخازن سازمانی برای پیشگیری از تکرار آنهاست و به کسب فرهنگ مطلوب اشتراک دانش می‌انجامد. حدود ۳۴ درصد استادان معتقد بودند که انجام فعالیت‌های مشترک علمی و تعامل با استادان خارج از سازمان ارزش محسوب می‌شود، افزایش تعاملات میان کارکنان یکی از راههای تحکیم اعتماد و تعهد و در نتیجه تقویت فرهنگ با اشتراک‌گذاری دانش است. پژوهش زاهدالاسلام^۱ و همکاران (۲۰۱۱) نیز این امر را تأیید کرد.

حدود ۱۵ درصد استادان اظهار کردند که آنها ملزم به ارائه مستند تجربه‌های خود در طول اجرای طرح در قالبی خاص به سازمان هستند. فرهنگ تجربه‌نگاری در علوم مختلف و میان سازمان‌های متفاوت عامل مهمی برای شکل‌گیری حافظه و مخازن سازمانی است. با توجه به نظر حدود ۱۰ درصد استادان مبنی بر ارتباط هدفمند و مستمر علمی سازمان آنها با دانش‌آموختگان دانشگاه‌ها، نشان می‌دهد احتمالاً دانش‌آموختگان از طریق برقراری تعامل و تداوم ارتباطات با استادی دانشگاهی و محیط دانشگاه از یک سو، به انتقال تجربه‌های عملی خود به دنیای علم و از سوی دیگر، به بهره‌گیری از علم اعضای هیأت علمی قادر خواهند بود. این امر سبب تداوم سیر تبدیل دانش‌ضمنی به عینی و بر عکس میان دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی و سایر محیط‌های تولیدکننده علم می‌شود؛ طبق گفته نوناکا و تاکه اوچی (۱۳۸۵) خلق دانش اتفاق می‌افتد.

فرهنگ سازمان نقش مهمی در به اشتراک‌گذاری دانش بر عهده دارد و مدیران سازمان باید تلاش کنند تا فرهنگ سازمان را^۲ به سمتی سوق دهند که افراد سازمان به اشتراک دانش ترغیب شوند (بورگس، ۲۰۱۳). ابعادی که یانگ (۲۰۱۰) برای اجرای ساده اشتراک دانش مطرح می‌کند عبارتند از: جو مشارکتی، اعتماد و محیط کاری مطمئن، تعهد مدیریت ارشد، برنامه‌های مشاوره، مسئولیت‌پذیری برای اشتراک در سیستم، تمرکز بر خلاقیت، حل مسئله، و فرصت برای اشتراک داوطلبانه.

از آنجایی که دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی مراکزی مبتنی بر دانش هستند و نقش کلیدی

1. Zahidul Islam

2. Alavi, Kayworth, & Leidner.

در کسب و تولید دانش بر عهده دارند، سیاست‌گذاران و متولیان آموزشی و پژوهشی این مراکز باید توجه ویژه‌ای به این ابعاد داشته باشند تا بتوانند فرهنگ اشتراك دانش را در سازمان خود تقویت کنند. در این راستا، پژوهش‌های علیزاده (۱۳۸۸)، علی‌ثی (۱۳۸۹)، رو و جین^۱ (۲۰۰۸)، عالم^۲ و همکاران (۲۰۰۹) و دارماسیری و کودیس واران^۳ (۲۰۱۱) به اهمیت اشتراك دانش و رابطه مثبت آن با فرهنگ سازمانی اشاره کرده‌اند. همچنین علیپور درویشی (۱۳۹۱) و لین^۴ (۲۰۰۸) فرهنگ را به عنوان یکی از عوامل کلیدی در اشتراك دانش درون و میان‌گروه‌های موجود در یک سازمان یا سازمان‌های مختلف بیان کردند. نتایج پژوهش هوف و هویسمن^۵ (۲۰۰۹) نیز بیانگر تأیید تأثیر منفی فرهنگ بوروکراتیک و تأثیر مثبت فرهنگ نوآوری و حمایتی در سطح گروهی و بین‌گروهی بود. بنابر یافته‌های این پژوهش پیشنهادهای زیر قابل تأمل خواهد بود:

- تلاش‌هایی در راستای تغییر فرهنگ سازمانی در سطوح مختلف درون و برون‌سازمانی به منظور تقویت اشتراك صورت گیرد؛
- اشتراك دانش در اولویت راهبردهای سازمانی قرار گیرد؛
- راهکارهایی برای تقویت آگاهی و قابلیت مدیران سازمان‌ها و نیز کارکنان برای اجرای بهینه اشتراك دانش اندیشیده شود؛
- گسترش روابط میان دانشگاه‌های داخلی و دانشگاه‌های معتبر خارجی صورت گیرد؛
- ظرفیت پژوهش برای استادان آموزشی و پژوهشی از طریق برگزاری کارگاه‌های آموزشی تقویت شود؛ و
- واحدی ویژه طراحی و کنترل اجرای فرایند اشتراك دانش در سازمان‌ها ایجاد شود. همچنین پیشنهادهای پژوهشی زیر می‌تواند راه‌گشا باشد:
 - بررسی سایر سازوکارهای تقویت‌کننده فرهنگ اشتراك دانش؛
 - مقایسه دیدگاه متخصصان رشته‌های پژوهشی و غیرپژوهشی (شیمی، فیزیک، داروشناسی و ...) درباره فرهنگ سازمانی؛
 - مقایسه دیدگاه استادان دانشگاه‌های تابعه وزارت علوم و دانشگاه آزاد اسلامی درباره فرهنگ سازمانی؛ و
 - بررسی نقش تفاوت‌های فرهنگی، ملیتی، و زبانی در سازمان‌های چندملیتی.

ماخذ

- افتخاری، لیلا (۱۳۸۷). بررسی رابطه فرهنگ سازمانی با مدیریت دانش در پژوهشگاه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، تهران.
1. Ru & Jin
2. Alam
3. Dharmasiri & Kodeeswaran
4. Lin
5. Hooff & Husman

الوانی، مهدی؛ زارع‌متین، حسن؛ و پاشازاده، یوسف (۱۳۸۸). طراحی و تبیین مدل تولید و تسهیم دانش در دانشگاه. مدر. بت در دانشگاه اسلامی، ۱۳(۴)، ۳-۲۲.

باواخانی، آناهیتا (۱۳۸۸). بررسی وضعيت مدیریت دانش در کتابخانه‌های سازمان انرژی اتمی ایران و ارائه اهک‌ها، مناسب حجم بین‌النماز، آن. *بيانات‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه‌الله‌آباد*.

پریخ، مهری (۱۳۸۵). نقش و کارکرد فرهنگ سازمانی و عامل رهبری در توسعه اشتراک دانش از نظر کتابداران مرجع کتابخانه‌های دانشگاهی: مطالعه موردی. *مطالعات تربیتی و روان‌شناسی*, ۷ (۱)، ۱۰۵-۱۲۷.

پهلوانی، معصومه؛ پیرايش، رضا؛ علپور، حمیده؛ و باشكوه، محمد (۱۳۸۹). بررسی و اولویت عوامل فرهنگی مؤثر در بهاشتارگذاری دانش در مراکز تحقیق و توسعه پژوهشی. مدیریت فناوری اطلاعات، ۲(۵)، ۱۹-۳۶.

خاتمیان فر، پریسا (۱۳۸۶). بررسی وضعیت، شیوه‌ها و عوامل مؤثر بر اشتراک دانش در سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز استاد آستان قلاس رضوی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد.

رفوآ، شبینم (۱۳۹۰). سنجش میزان رعایت مؤلفه‌های زیرساخت‌های اشتراک دانش در صنعت بیمه ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه ال‌زهرا (سر)، تهران.

سواری، چیمن (۱۳۸۸). طراحی مدل اشتراک دانش برای سازمان‌های مجازی با استفاده از رویکرد عامل‌گرایی: پایان‌نامه کارشناسی، دانشگاه الزهرا (س)، تهران.

شامی زنجانی، مهدی (۱۳۸۸). طراحی مدلی برای تسهیم دانش در طرح‌های برنبنا و ویژگی‌های آنها. *یابان نامه دکتری، دانشگاه تهران*, تهران.

عباس نژاد، طبیه (۱۳۹۰). طراحی مالی انتقال دانش از دانشگاه به صنعت. پایان‌نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.

علیپور درویشی، زهرا (۱۳۹۱). ارائه مدل عوامل مؤثر بر تسهیم دانش گروههای آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی (پیمایشی پیرامون واحد تهران شمال و علوم و تحقیقات). *مدیریت فناوری اطلاعات*, ۴(۱)، ۹۱-۱۱۶.

علیزاده، ندا (۱۳۸۸). بررسی نگرش اعضای هیأت علمی پیرامون تسهیم دانش در مؤسسه‌های آموزش عالی: مطالعه موردنی دانشکاه‌های کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم، تهران.

علی‌ئی، مریم (۱۳۸۹، ۲۰ بهمن). ارائه مدلی برای تسهیم دانش براساس فرایند سلسه‌مراتبی (AHP) مطالعه مددی، گوه صنعت، سایسا. مقاله ارائه شده در سومین کنفرانس ملی مددی بیت دانش، تهران.

متین راد، حسین (۱۳۸۲). درباره مدیریت فرهنگ مشارکتی. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
نه ناک، ایک حب؛ تاکاوه حم، هب و تاکا (۱۳۸۵). شب کت های دانش آفرین: حگمه شرکت های دانش آفرین، نه آد و دی.

را محقق می سازند. (آناهیتا کاوه و سعید آنالویی، مترجمان). قم: سماء قلم.

- Abili, K., Thani, F. N., Mokhtarian, F. & Rashidi, M. M. (2011). The role of effective factors on organizational knowledge sharing. *Procedia-Social and Behavioral Science*, 29: 1701-1706.
- Alam, S. S., Abdullah, Z., Amir Ishak, N., & Zain, Z. M. (2009). Assessing knowledge sharing behavior among employees in SMEs: an empirical study. *International Business Research*, 2 (2): 115- 122.
- Alavi, M., Kayworth, T. R. & Leidner, D. E. (2006). An empirical examination of the influence of organizational culture on knowledge management practices. *Journal of Management Information Systems*, 22 (3): 191-224.
- Alavi, M., & Leidner, D. E. (2001). Review: Knowledge management and knowledge management systems: conceptual foundations research issues. *MIS Quarterly*, 25 (1): 107-136.
- Alwis, R. S., & Hartmann, E. (2008). The use of tacit knowledge within innovative companies: knowledge management in innovative enterprises. *Journal of Knowledge Management*, 12 (1): 133-147.
- Babahavaei, F., & Jafarzadeh Kermani, Z. (2011). Knowledge sharing behavior influences: a case of Library and Information Science faculties in Iran. *Malaysian Journal of Library & Information Science*, 16 (1): 1-14.
- Borges, R. (2013). Tacit knowledge sharing between IT workers: The role of organizational culture, personality, and social environment. *Management Research Review*, 36 (1): 89-108.
- Brent M. H., & Vittal, S. A. 2007. Knowledge sharing in large IT organizations: a case study. *The Journal of Information and Knowledge Management Systems*, 37(4): 421-439.
- Chang, S. C., & Lee, M. S . (2007). A study on relationship among leadership, organizational culture, the operation of learning organization and employees' job satisfaction. *The Learning Organization*, 14 (2): 155-185.
- Chen, C. J., & Huang, J. W. (2007). How organizational climate and structure affect knowledge management - The social interaction perspective. *International Journal of Information Management*, 5 (12): 104-118.

- Cheng, M. Y., Ho, J. S. Y., & Lau, P. M. (2009). Knowledge sharing in academic institutions: a study of Multimedia University Malaysia. *Electronic Journal of Knowledge Management*, 7 (3): 313–324.
- Dharmasiri, A. S., & Kodeeswaran, S. (2011). A study of knowledge sharing practices of civil society organizations in Sri Lanka. *Sri Lankan Journal of Management*, 16 (1-2): 104-119.
- Fullwood, R., Rowley, J., & Delbridge, R. (2013). Knowledge sharing amongst academics in UK universities. *Journal of Knowledge Management*, 17 (1): 123-136.
- Hooff B., & Husman M. (2009). Managing knowledge sharing: Emergent and engineering approaches. *Information and Management*, 46: 1-8.
- Hsiu-Fen, L. (2007). Knowledge sharing and firm innovation capability: an empirical study. *International Journal of Manpower*, 28 (3/4): 315-332.
- Hwang, Y. & Kim, D.J. (2007). Understanding affective commitment, collectivist culture, and social influence in relation to knowledge sharing in technology mediated learning. *IEEE Transactions on Professional Communication*, 50 (3): 232-248.
- Isak, P. & Boersma, W. (2005). Connected brains-question and answer systems for knowledge sharing: Concepts, implementation and return on investment. *Journal of Knowledge Management*, 9 (1): 126-145.
- Jansen van Vuuren, S. (2011). *Inter-organizational knowledge sharing in public sector: the role of social capital and information and communication technology*. Unpublished doctoral dissertation, Victoria University of Wellington.
- Jiacheng, W., Lu, L., Calabrese, A., & Francesco, A. (2010). Cognitive model of intra-organizational knowledge-sharing motivations in the view of cross-culture. *International Journal of Knowledge Management*, 30: 220-230.
- Jones, C. R. (2007). *Exploring the practices of knowledge sharing between projects: an investigation of the dimensions of what, when and how knowledge is shared*. Unpublished doctoral dissertation, University of Capella, Capella.
- Kanzler, S., Niedergassel, B., & Leker, J. (2012). Knowledge sharing in academic R&D collaborations: does culture matter? *Journal of Chinese Entrepreneurship*, 4 (1): 6-19.
- Kim, S., & Ju, B. (2008). An analysis of faculty perceptions: attitudes toward knowledge

- sharing and collaboration in an academic institution. *Library & Information Science Research*, 30 (4): 282-290.
- Lin, W. B. (2008). The exploration factors of affecting knowledge sharing – the case of Taiwan's high-tech industry. *Expert Systems with Applications*, 35 (1): 661-676.
- McDermott, R., & O'Dell, C. (2001). Overcoming cultural barriers to sharing knowledge. *Journal of Knowledge Management*, 5 (1): 76-85.
- Ru, W. J., & Jin, Y. (2008). *Study on knowledge sharing behavior in software development team*. Retrieved 19 January 2010, from <http://www.IEEEExplore.org>
- Sanchez, J. H., Sanchez, Y. H., Collado-Ruiz, D., & Cebrian-Tarrason, D. (2013). Knowledge creating and sharing corporate culture framework. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 74: 251-260
- Suppiah, V., & Singh Sandhu, M. (2011). Organizational culture's influence on tacit knowledge sharing behavior. *Journal of Knowledge Management*, 15 (3): 462-477.
- Tang, L. (2008). Informal inter-organizational knowledge sharing: the case of the biotechnology industry. Paper presented at the *Annual Meeting of the NCA 94th Annual Convention*. San Diego, CA.
- Wang, S., & Noe, R. A. (2010). Knowledge sharing: a review and directions for future research. *Human Resource Management Review*, 20 (2): 115-131.
- Yang, C., & Chen, L. C. (2007). Can organizational knowledge capabilities affect knowledge sharing behavior? *Journal of Information Science*, 33 (1): 95-109.
- Yang, J. T. (2010). Antecedents and consequences of knowledge sharing in international tourist hotels. *International Journal of Hospitality Management*, 29: 42-52.
- Zahidul Islam, M., Maheen Ahmad, S., Hasan, I., & Uddin Ahmed, S. (2011). Organizational culture and knowledge sharing: Empirical evidence from service organizations. *African Journal of Business Management*, 5 (14): 5900-5909.

استناد به این مقاله:

نعمتی انارکی، لیلا؛ نوشین فرد، فاطمه (۱۳۹۳). اشتراك دانش و فرهنگ سازمانی در ميان اعضای هیأت علمی رشته پزشکی. *فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات*، ۲۵ (۴)، ۱۲۹-۱۴۳.